

אדם צריך להיות בעל יוזמה ומעוף

בתחילת הפרשה עה"פ "ויבואו כל איש אשר נשאו לבו" וכו' (לה, כא) כותב הרמב"ן: 'וטעם אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה, כי לא היה בהם שלמד את המלאכות האלה ממלמד, או מי שאימן בהן ידיו כלל, אבל מצא בטבעו שידע לעשות כן, ויגבה לבו בדרכי ה' לבא לפני משה לאמר לו אני אעשה כל אשר אדוני דובר'.

וכעין זה כותב הרמב"ן בפרשת כי תשא (לא, ב) 'כי ישראל במצרים פרוכים בעבודת חומר ולבנים, לא למדו מלאכת כסף וזהב וחרושת אבנים טובות, ולא ראו אותם כלל, והנה הוא פלא שימצא בהם אדם חכם גדול בכסף ובוזהב ובחרושת אבן ועץ וחושב ורוקם ואורג, כי אף בלומדים לפני חכמים לא ימצא בקי בכל האומניות כולם, והיודעים ורגילים בהם בבא ידיהם תמיד בטיט ורפש, לא יוכלו לעשות בהם אומנות דקה ויפה, ולכן אמר ה' למשה שיראה הפלא הזה וידע כי הוא מלא אותו רוח אלוקים לדעת כל אלה בעבור שיעשה המשכן וכו'.

וזהו שנאמר - "לא תעלו במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו" ופי' רש"י שם שלא יפסע פסיעה גסה, ופי' בזה - כי אם אתה עולה בבת אחת אתה עלול ליפול ותגלה ערוותך עליו. **תעמיד לעצמך מעוף שתוכל להגיע אליו וכשתגיע אליו תמשיך עוד להתקדם הלאה, אל תפסע פסיעה גסה...**

וכך היה אומר המשגיח ר' ירוחם זצ"ל שאם תתבונן תראה שכל אלו שהצליחו בחיים, בין ברוחניות ובין בגשמיות - **כל אלו היו בעלי יוזמה ומעוף**, אדם שהוא לא בעל יוזמה ומעוף לא יוכל להגיע להישגים גבוהים, וכדוגמת אדם העובד למחיתו בקיוסק והוא מסתפק רק במה שהוא מרוויח, והוא לא שואף ליותר מכך, אדם כזה לעולם לא יעזוב את הקיוסק... כך הוא ישאר באותו מצב כל החיים. לעומתו, אחד שהוא בעל מעוף ושאיופות גדולות - הגם שכיום אין לו הרבה כסף, אך הוא משקיע הרבה להצלחתו עד שהוא מגיע להישגים גדולים! וכך זה בכל דבר בעולם, וכ"ש בעולם הרוחני, אדם בלי יוזמה ומעוף לא יגיע לכלום.

ויש לעורר שלשה דברים אשר יאירו לנו באור יקרות - דברים אלו הלכה למעשה.

לא תעלו במעלות - בפסיעה גסה

גם ביוזמה ומעוף אסור לאדם להתנהג כחסר דעה, גם בעל יוזמה לא חולם להתהפך 'מקיוסק - להיות מיליארדר'. **גם**

בשאיפות צריך להתקדם לפי הכוחות ולא ישר לקפוץ להישגים גבוהים שאינם לפי כוחותינו.

סיפר לי הגאון ר' יהודה בויאר שליט"א, (שמאד קירב אותי ופתח לי שערי אורה) שבצעירותו כשהוא היה בישיבה קטנה, הראש הישיבה שלו היה מעודד את הבחורים באומרו אתה 'שאתג אריה', אתה 'נודע ביהודה' 'רעק"א'... והם היו משוכנעים שהם גדולי ישראל, אך כשעלו לשי"ג לפוניבז' פתאום הם ראו שכדי להגיע לרעק"א הם במרחק רב והם אפי' לא מתקרבים לגדולי התורה שבדורינו...

בצעירותי אמרתי לו שהחלום שלי כשאני אהיה גדול הוא להיות ר' יודל בויאר, ענה לי, מצוין! כך אתה צריך כעת לחשוב, כשתגיע ותהיה יודל בויאר אתה תראה שיש עוד הרבה הרבה לאן שאתה עוד יכול להגיע, וכמה שאפשר להעפיל יותר למעלה. אבל כעת אם ככה תחשוב - זה יכול להיות כיוון נכון.

אנו צריכים להעמיד למול עינינו יוזמה שנוכל להגיע אליה, ומשם להמשיך להתקדם הלאה עוד ועוד דרגות, אדם שיחלום להיות רעק"א או חזו"א, הוא לא ירגיש שהוא חזו"א או רעק"א והוא יכול להישבר... להיות חזו"א זה 'רב העמל וכביר הימים' - הרבה עמל והרבה זמן, אבל בכל זאת צריך שתהיה יוזמה, אדם בלי יוזמה לא יוכל לגדול, קח יוזמה לעצמך לאן לעלות ולגדול - ותתקדם, ואם התקדמת - תמשיך ותתקדם הלאה.

לתפקיד שלך יש סייעתא דשמיא מיוחדת

עוד צריך לדעת, שכשהאדם מתחיל לעבוד - הוא מקבל סייעתא דשמיא פי כמה בעשרות מונים שיוכל לעלות ולהצליח. וכמו שאמרו חז"ל (שהש"ר ה, ב) אמר הקב"ה לישראל בני, פתחו לי פתח אחד וכו' כפתחו של מחט, ואני אפתח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרונות נכנסות בו.

אך צריך לדעת יסוד נוסף שמדויק בלשונו של הרמב"ן, הרמב"ן אומר 'כי לא היה בהם שלמד את המלאכות האלה וכו', אבל **מצא בטבעו שידע לעשות כן**. מצא בטבעו כלומר - שמדובר פה באנשים שהיה להם בטבעם מעין המלאכות שהם רצו. הרצון יצר להם את הכח והיכולת לדעת ולבצע.

וכך מקובלנו ממרן הגרא"מ שך זצ"ל **שלא מי שיכול עושה, אלא מי שעושה יכול**, דהיינו שלתפקיד שהקב"ה הוריד אותך לעולם, תקבל את כל הכוחות כדי להצליח בו. אך יש

דבר העולה על כולנה, **כשהקב"ה נותן למישהו תפקיד מסוים - ע"כ הוא נותן לו את כל הכלים והכוחות שיוכל לבצע ולהצליח.**

סיפר הגאון ר' שמואל בירנבוים זצ"ל ראש ישיבת מיר בארה"ב, על רבו הגאון ר' אלחנן וסרמן הי"ד, שכשלמד אצלו בישיבה בברנוביץ הייתה זו ישיבה גדולה חשובה באיכות ובכמות (כחמש מאות בחורים) והבחורים היו להוטים אחריו ימים ולילות לשתות בצמא את דבריו אך ר' אלחנן עצמו היה אומר שהוא לא היה בעל כישרון גדול, ורק בעבודה הצליח להגיע למה שהגיע.

והנה הגר"ש כתב, שבעצם כמו שמותר לחלוק על סברה בקוב"ש, מותר גם לחלוק על זה... ר' אלחנן התכוון למה שאמר ולא משום דברי ענווה, כי סבר שלהגיע לכל כך רחוק זה ודאי למעלה מכוחותיו, אלא זה ס"ד מיוחדת למי שזה התפקיד שלו, ולכן הצליח.

עוד סיפר רבי שמואל בירנבוים, שפעם הגיע אדם אחד לצעוק על הגאון ר' משה פיינשטיין זצ"ל על כך שהוא היה עונה תשובות למאות אנשים, בדרך מהבית לתפילה, והיו שואלים אותו בכל ד' חלקי שו"ע, וניגש אותו אחד (שהיה מתלמידי הגאון ר' ברוך בער) וצעק על ר' משה, מאיפה לקחת כאלה דברים? הרביה (ר' ברוך בער) היה יותר גדול ויותר בעל כשרון ממך, ועד שהוא היה פוסק - הוא היה כולו רועד, ואתה פתאום בא ופוסק את ההלכות החמורות כלאחר יד בדרך מהבית לבית הכנסת?! ענה לו ר' משה בחיך: **'אחרי שחוזרים שלוש מאות שבעים וחמש פעם את כל ד' חלקי השולחן ערוך זה לא נורא שפוסקים ככה'...**

והוסיף שזו הייתה רק חצי תשובה, והתשובה המלאה היא - שעל ר' משה נגזר משמים להיות הפוסק הגדול באמריקה, וממילא נתנו לו כוחות לפסוק בכזו צורה. אך ר' ברוך בער שזה לא התפקיד שלו, התפקיד שלו להיות ראש ישיבה, הוא קיבל כוחות להיות ראש ישיבה, ואכן ר' ברוך בער היה הראש ישיבה הגדול, ולעומתו ר' משה פיינשטיין היה הפוסק הגדול, כי לכך נועד.

לכל אדם יש את הכוחות לתפקיד שבשבילו הוא הגיע לעולם, ואין אדם שאין לו תפקיד.

והנה כתוב בפרשה (לה, ל), "ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור". וקשה, מהו ראו? והלא היה צריך לכתוב 'שמעו'. אלא אמר הגאון ר' משה פיינשטיין, שהסימן לדעת האם זהו התפקיד שלך "ראו קרא ה'!" **אם אתה רואה שאתה זה שמצליח - סימן שקרא ה'.** ובדורנו אנו, כשרואים את ההצלחה של כל בן תורה בהכרח שזהו תפקידנו.

וכך היו אומרים מרן הגרא"מ שך ומרן רה"י זע"א, "ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור". בדור הזה שמרכבת הטומאה התרבתה, כנגד זה קיבלה מרכבת הקדושה. כי זה

לעומת זה עשה אלוקים, וכיום זורקים לנו 'אלומות של אורי' מהשמים, שהרי רואים שמצליחים כי כל מי שעושה משהו לכבוד שמים - מיד יש לו ס"ד.

וב"ה נבנים ישיבות, ומוסדות חינוך, ואגודות מרפה וחסד בלי גבול! ולפי מה שאמר הגר"מ פיינשטיין הרי זה סימן שקרא ה', והקב"ה קורא לנו בוא ותרבו כבוד שמים כ"א בתפקידו, ותפקידנו היום ללמוד בהתמדה, ולהתפלל כראוי, ומידות טובות, ולהרבות כבוד שמים במהות הבן תורה.

אמר לי פעם הרה"ג ר' שלמה נח קרול זצ"ל בשם הגאון ר' יחזקאל אברמסקי זצ"ל שאמר, **שלכל פעולה צריך שיהיה לאדם שלשה 'אני מאמין' בכדי שהוא יוכל להצליח,** אני מאמין אחד - שצריך לעשות את הדבר המדובר, אני מאמין שני - שאני זה שצריך לעשות, (אא"כ זה דבר שיכול להעשות ע"י אחרים בדרך טובה, בכה"ג אין מה להיכנס לזה...) והאני מאמין האחרון - שאם אני יעשה אני בעז"ה יצליח. ובלי שלשת האני מאמין האלו ההצלחה קלושה...

כל יהודי צריך להרגיש תחושה של 'שליחות'. וכפי שכתב רבינו יונה בשערי תשובה, (שער ב' אות כ"א) ותוכן דבריו: שבאתי פה שליח מהשגחה עליונה לדברים מסוימים ויש לי כעת שליחות, קרא ה' שנרבה כבוד שמים וכל אחד בדרך לשמה הוא נועד, וככל שתעשה ותרבה כבוד שמים תצליח.

היום ב"ה יש סייעתא דשמיא מיוחדת לבני תורה למעלה מדרך הטבע, כי בזמן שכח הטומאה מתרבה - כח הקדושה מתרבה, ויש בכך סייעתא דשמיא לכל מי שרק ירצה ויעשה, תלמד בהתמדה, ותרבה כבוד שמים, וע"י זה תגדל ותמשיך להרבות כבוד שמים יותר ויותר!!!

תעלה ברוחניות ואל תפחד

דבר נוסף, ישנם רבים שפחדים להתחיל, 'אני, איך אני אסתדר, איך אני אצליח, אני אפול' - מפחדים. ובנוסף לכך שיש גם את הענין של ה'כבוד' הם חוששים מה יאמרו, איך יסתכלו עלי, יגידו שאני הפכפך יום מתמיד ויום צדיק שמתפלל, וכל יום משהו חדש... **כל אלו שפחדו להתחיל לא יצא מהם שום דבר,** ופשוט שזה כך הרי אם לא התחלת איך תגיע, "פחד לצים חטאים".

איתא בתנחומא (ויצא, ב) אמר ר' ברכיה בשם ר' חלבו מלמד שהראהו הקב"ה ליעקב אבינו שרו של בבל עולה ויורד, ושל מדי עולה ויורד, ושל יון עולה ויורד, ושל אדום עולה ויורד, א"ל הקב"ה ליעקב, יעקב למה אין אתה עולה? באותה שעה נתיירא יעקב אבינו ואמר 'כשם שהם יש להם ירידה כך אני יש לי ירידה' (ויירידה מגבוה זה הרבה יותר גרוע) א"ל הקב"ה אם אתה עולה - אין לך ירידה. ולא האמין ולא עלה, א"ל הקב"ה אילו עלית והאמנת לא היתה לך ירידה לעולם, אלא הואיל ולא האמנת הרי בניך משתעבדים בהללו ארבע מלכויות בעוה"ז.

להבין מה היה אצל יעקב אבינו אין לנו כלל רשות והשגה, אך עכ"פ במה זה נוגע אלינו).

הקב"ה אומר לך תעלה אל תפחד, ירדת - שבע יפול צדיק וקם, 'אילו עלית לא ירדת', **כל אלו שעלו וגדלו היה להם גם נפילות בדרך ובכ"ז הם המשיכו לעלות עד שהם הגיעו לאן שהם הגיעו.**

שמעתי פעם מהגאון ר' חיים שמואלביץ זצ"ל בהספד על ר' אליהו לופיאן זצ"ל. שאמר: כולנו עולים ויורדים קצת, וכשממשיכים לעלות - בסוף מתעלים ונשארים למעלה. (והוא הוסיף שלגה"צ ר' אליהו לופיאן היה רק עליות בלי ירידות כולם שווים לטובה.) **אין לנו ממה לפחד. תעלה! כולם עולים, וגם שלפעמים קצת נופלים ממשיכים לעלות וגדלים, ובסוף נשארים למעלה.**

לנצל את העת רצון להתרוממות

עוד מצינו בחז"ל בענין זה, הגמ' בברכות (ז, א) אומרת כשאמר משה לפני הקב"ה 'הראיני נא את כבודך' א"ל הקב"ה כשרציתי בסנה לא רצית, עכשיו שאתה רוצה - אני איני רוצה.

וביאר בזה הגאון ר' שמואל בירנבוים זצ"ל הרי משה רבינו לא רצה בגלל שהוא הרגיש שהוא לא מוכן מספיק ולכן הוא לא ניגש לסנה, וכמו שכתוב "ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלוקים"... יראת שמים!!! א"ל הקב"ה, אם זה מצד שאתה לא מוכן לכך, גם היום אתה לא מוכן לכך, כי לא יראני האדם וחי... 'עכשיו אני איני רוצה'.

אז לא רצית לעלות, ומאותה סיבה אתה גם היום לא יכול לעלות. והוא פירש שמשה רצה לעלות בכוחותיו ולא שיקפיצו אותו משמים. וכעין מה שאמר הגר"א לר' זלמליה מוואלוז'ין שידחה את המלאך שיבוא ללמדו, כי העיקר הוא בכח עצמו.

(ובדרך שונה קצת כמדומה שאמר הגר"ח קמיל זצ"ל, הרי מדובר בדבר שאינו קורה בכל יום 'כי לא יראני האדם וחי' ובכ"ז יש ומגיעה עת רצון מיוחדת כמו שהיה למשה רבינו ע"ה בסנה. וזה לא אומר שבכל פעם הוא יוכל לזכות לעת רצון כזו ולכן כעת זה איננו, ושוב לא תוכל).

הקב"ה בא ואומר לך יש לך עת רצון בא ותעלה, אני רוצה להעלות אותך! ממה אתה מפחד? אם מנצלים את העת רצון אפשר לקפוץ לגבהים ברוממות.

עם עמל שוברים הכל

ובכדי להצליח בתורה אי אפשר בלי עמל, הצלחה בתורה כל כולה תלויה בעמל, בלי עמל אי אפשר להשיג שום דבר, יגעת ומצאת - תאמין...

"ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה", בצלאל ילד בגיל שלש עשרה (סנהדרין סט, ב) ובגיל כ"כ קטן

הוא כבר יודע אותיות שנבראו בהם שמים וארץ, וביארו חז"ל שבצלאל זכה לכל זה בזכות חור אבי אביו שמסר נפשו, וברש"י בפרשה כתב שהוא היה בנה של מרים שמסרה נפשה, עם כאלו זכויות אנחנו עוד יכולים להבין איך הוא הגיע לכאלו דרגות 'ואמלא אותו רוח חכמה'.

(אגב, מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א היה בשיעור של שה"ת הגאון מטשעבין זצ"ל ששאל שאלה קשה, והגר"מ השיב לו תשובה נפלאה, וכשסיים א"ל הטשיבינר בחיך זה לא שטיקל שלך... ר' משה נבהל - הרי לא לקחתי את זה משום מקום! זה שלי... אך הרב הסביר: הרי בחור בגילך - לא יכול לחדש כאלה חידושים! בהכרח שזה בזכות הדמעות של אמא שלך או סבתא שלך! זה לא שלך...)

אלא שבהמשך הפסוקים "ועמו אהליאב בן אחיסמך למטה דן" ובאהליאב לא מצאנו שום יחוס מיוחד שיביא אותו לכאלו זכויות, ואדרבא, רש"י אומר - פחות שבשבטים היה, ובכ"ז לא ניכר שוע לפני דל (רש"י) - לא הכירו הבדל בין בצלאל לאהליאב, איפה פתאום נעלם היחוס של בצלאל? איך אהליאב באותה דרגה כאחד שהיחוס שלו מחייב.

אלא הפשט הוא, אהליאב עשה את עבודתו במשכן בעמל! **וע"י עמל מגיעים גם לדרגה של אותו אחד שיש לו זכות אבות ולדרגות גבוהות מאד. עם עמל שוברים את הכל.**

מרנא החפץ חיים זיע"א כותב (תורת הבית פרק ז') והנה אנו מתמיהים בנפשינו, הלא ה' יתברך השפיע בדורות הראשונים רבוי חכמה מאוד, ולמה היום לא זוכים לזה? אלא כנראה שזה בגלל שיש פחות עמל, **כי אם היינו לומדים בעמל התורה כמו פעם - גם אנו היינו זוכים לחכמה כמותם.**

ומצינו במשכן שכל מי שקיבל על עצמו את עבודת המשכן בלי חשבונות, והיה משיב את לבו ותשוקתו לעשות את עבודת המשכן, היה הקב"ה נותן לו דעת ותבונה איך לעשות, כדכתיב בויקהל 'ויקרא אל בצלאל ואהליאב **ואל כל חכם לב אשר נתן ה' חכמה בלבו כל אשר נשאו לעשות המלאכה**' כל מי שהסכים בדעתו להתקרב אל הקב"ה, הקב"ה נתן בו את השכל לדעת איך לעשות ולבנות את המשכן.

ויסוד זה הוא בכל ענין! אחד שיסכים בדעתו להיות בקי באיזה גמרא, ויראה ללמוד ולחזור כמה פעמים, ויברר איזה הלכה ויתייגע בה - ודאי יתן לו הקב"ה דעת בלבבו, ויתן לו סייעתא דשמיא להוציא את מחשבתו לפועל.

אדם שחושב ברצינות ומשקיע הקב"ה נותן לו, 'כתר תורה מונח לכל, כל הרוצה ליטול יבוא ויטול'.

עליונים למעלה

ידוע שמרן החזו"א אמר פעם למשגיח הגה"צ ר' דב יפה זצ"ל, 'שהיום כל בן תורה הוא בספק להיות גדול הדור'.

והוא הוסיף לו, שלא כל אלו שציפו מהם שהם יהיו הגדולים, הם אלו שבאמת נהיו הגדולים. לגדול בתורה זה לא רק כשרונות טובים, לגדול בתורה צריך גם התמדה, ותפילה, וירא"ש, ומידות טובות.

ודבר מבהיל זה מביא הגאון ר' יצחק זילברשטיין שליט"א בספרו 'חשוקי חמד' (חולין, צא, ב) בדברי הגמ' שמאריכה לפרש הנעשה עם חלומו של יעקב אבינו, ומביא שם בספר - שהיה יהודי צדיק גדול שהלך לבית עולמו, ובני המשפחה לא ידעו על מסמך מסוים איפה הוא נמצא, לאחר זמן נגלה האב לבנו בחלום, וא"ל, שהמסמך נמצא במקום פלוני, לאחמ"כ שאלו בנו, אבא מה עלה בדינך? א"ל איני יכול לומר לך, רק תדע ג' דברים מעולם האמת שאני כן יכול לומר לך, ואחד מהם הוא שבעולם האמת רואים בחוש את הגמ' שאומרת 'עליונים למעלה ותחתונים למטה'.

כך היו אומרים להסביר גמרא זו, ג"כ הגר"י אברמסקי והגר"מ פיינשטיין זצ"ל, שכאשר יבואו לשמים בעל כשרון שיוודע הרבה בכשרונו, אבל אינו מתמיד וירא שמים, ומולו, עובד ה' ומתמיד, ויבואו לדון בבית דין של מעלה, אף שבעוה"ז מכבדים יותר את הבעל כשרון - הת"ח, **אך בשמים מכבדים את המתמיד מעל הכל**, בעמל ויגיעה זו הדרך לקנין התורה.

והסטייפלער הוסיף בשם ספר חסידים (ס"ח), שאותו אחד שעמל כפי כוחותיו, אלא שכשרונותיו לא עמדו לו, בשמים ילמדוהו את כל התורה כולה, והכשרוני שהתבטל, כנגד מה שהתבטל - ישכיחו ממנו גם את מה שידע.

הדרך לשלימות

ישנו חידוש מסעיר של הגאון רבי משה פיינשטיין שהובא בספרו 'קול רם': לנשיאים נחסר אות משמם לפי שנתעצלו במלאכת המשכן, כיון שאמרו - לאחר שכולם יתנו, אנחנו נשלים את כל מה שחסר, והתמיהה עצומה! הרי זה הדבר הכי טוב! תארו לעצמכם באים לבנות ישיבה, בא גביר ותורם את כל מה שיחסר, הרי זה דבר עצום!

וא"כ הנשיאים אמרו את הדבר הכי טוב ונכון, ומה מקום איפה להחסיר אות משמם? ורבו התירוצים על זה.

אומר ר' משה פיינשטיין - אמנם נכון, הנשיאים עשו את הדבר הכי נכון והכי גדול במעלה - אבל מה, אנשים יפרשו את זה כהתחמקות וגם הם יכולים להתרפות, זה מזיק אצל אחרים, וממילא אסור להם לעשות את זה!

אע"פ שעשיתם את הדבר הכי טוב והתכוונתם לטוב, אך אנשים לא יבינו את זה ככה, אומר ר' משה פיינשטיין חידוש אדיר, פעם - היה ענין לתת צדקה כמה שיותר בצנעא, 'מתן בסתר יכפה אף'. אך היום שהמציאות שאם אחד נותן יפה - אחרים גם נותנים, - יש ענין לתת בפרהסיא! שממני יראו וככה יעשו.

הרבה פעמים בחור חושב לעצמו, וכי כל הישיבה צריכה לדעת שאני המתמיד הכי גדול ולומד עד שעה מאוחרת!! "את צנועים חכמה"!! אני אלך לאיזה ביהכנ"ס אחר ואלמד בהתמדה.

אך על זה הולך היסוד שאומר ר' משה פיינשטיין - זה לא נכון! הזקת! כשלומדים בישיבה זה עושה אוירה רצינית ומרבה חשק באחרים. ויחסר לך בהגעה לשלימות. לפעמים בחור עושה חשבון - לי זה טוב. ויכול להיות שהוא גם צודק בכך, אבל כשזה מזיק לאחרים - אסור לך לעשות את זה. ועל כך - נחסרה אות אחת משמותם.

כל בחור, וביותר בישיבי שבת' צריך לעשות עשרים פעמים חשבון אם מותר לו להחסיר או לא. כי אם זה מזיק לאחרים - אתה תפסיד, ויחסר מההצלחה שלך! והיסוד של כל הדברים: **תחשוב תמיד על כל דבר איך רואים את המעשה הזה ואיך זה משפיע, האם זה מזיק לאחרים - או לא.** וכך גם מקובלנו ממרן רה"י זיע"א ומרן רה"י הגרי"ג אדלשטיין שליט"א.

כעת - כשאנחנו נפרדים למשך שנה מהפרשיות של המשכן, הפרשיות ש"תוכו רצוף אהבה" - קשה עלי פרידתכם!...

אלו הם פרשיות שיש בהם סייעתא דשמיא מיוחדת להתקרב לקב"ה גם למי שרחוק. וכמו שלסעודה שלישית קוראים 'רעוא דרעווין' - כי פנה היום, גם כעת אנחנו נפרדים מן המשכן, בואו ונבנה לקב"ה מקום שתוכו רצוף אהבה, וכבוד ה' מלא את המשכן!

(מתוך השיחה השבועית פרשת ויקהל תשע"ט)

לע"נ

יחזקאל בן צלחה ז"ל

נלב"ע כ"ז אדר

תנצב"ה

לע"נ

הגאון רבי עמרם רוח זצ"ל

בן סוליקא ע"ה

רב בית הכסת 'מסילת ישרים' מודיעין עילית

נלב"ע כ"ו אדר ב' תשפ"ב

תנצב"ה

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר וכן שיעור דף היומי ועוד, בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ניתן לתרום לגליון מכל עמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ באמצעות לחצן קופות נוספות בחיפוש יש להקיש ארחות חיים או קוד מוסד 1000729 כמו"כ ניתן לתרום דרך המערכת הטלפונית הממוחשבת נדרים פון בחיגו לטלפון 037630585 שלוחה 2071 או במספר פלא' 053-415-3025 כל מי שיכול לעשות הוראת קבע אפילו של כ5 ש"ח תבוא עליו ברכה, וכל המוסיף... ניתן לקבל את הגליון במייל: 4166058@gmail.com